

І.Т. Балабанова, В.В. Ковальова, М.Н. Крейніної, В.Ф. Палія, Р.С. Сайфуліна, А.Д. Шеремета та інших. Проте, ряд питань щодо методики формування, розміщення та використання оборотних активів підприємств вимагає подальших досліджень та наукових розробок.

На основі проведеного дослідження, на нашу думку, доцільно використовувати визначення терміну «оборотні активи» як сукупності майнових цінностей, грошових коштів та їх еквівалентів, які обслуговують операційну діяльність підприємства, або призначені для реалізації чи споживання протягом одного операційного (виробничо-комерційного) циклу чи протягом дванадцяти місяців з дати балансу, що сприятиме однозначному трактуванню економічної категорії «оборотні активи».

Оборотні активи підприємства – це частина авансованих активів, що направляються на поточне забезпечення його господарської діяльності – придбання предметів праці, створення відповідних виробничих умов. Дана частина авансованих активів відшкодовується в повному обсязі після реалізації продукції (товарів, робіт, послуг). Оборотні активи забезпечують безперервність роботи підприємства протягом всього терміну їх функціонування. Це досягається шляхом безперервної участі оборотних

активів у всіх стадіях реалізації. Ефективність функціонування оборотних активів визначає не тільки результативність господарської діяльності кожного конкретного підприємства, але й всієї економіки в цілому.

Також, ми можемо відмітити, що серед більшості науковців існує думка стосовно оборотних активів, як засобу який використовується ефективніше тоді, коли більша його частина зайнята у сфері виробництва та торгівлі, а перебування оборотних активів у сфері обігу – лише необхідна умова безперервності процесу відтворення. Основним показником ефективності процесів кругообороту оборотних активів та відтворення суспільного продукту є реалізація товарів, а не обсяги незавершеного виробництва, тому частка оборотних активів у сфері обігу повинна мати тенденцію до збільшення, що у кінцевому рахунку призведе до прискорення відтворення суспільного продукту.

Слід зазначити, що правильне тлумачення такої складної різнопланової економічної категорії як «оборотні активи» набуває особливого значення в сучасній практиці підприємств. У ході дослідження виявився такий аспект: науковці пропонують вважати оборотні активи оборотним капіталом чи джерелами утворення оборотних активів, а також що вибирати об'єктами фінансового управління та аналізу.

Література

1. Могилевская О.Ю. Эффективное управление оборотным капиталом предприятия // Экономика & держава. – 2013. – №7. – С.43-46.
2. Коцацкий В.П. Пути эффективного управления оборотными активами промышленных предприятий // Актуальні проблеми економіки. – 2010. – №4. – С.149-154.

УДК 392.6(=161.2):316.346.2

ГЕНДЕРНІ СТЕРЕОТИПИ У СУЧАСНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Синько В. – ст. 2 курсу

Науковий керівник. – д.і.н., професор Кушнір В.Г

Одеський національний університет імені І.І.Мечникова

Ще з давніх-давен нам відомо про те, що чоловік повинен дарувати жінці квіти та приємні подарунки, гарно за нею доглядати, освічуватись в коханні та кликати заміж. А жінка, в свою чергу, повинна ніяковіти, соромитися та плакати від радощів. А якщо навпаки? Нехай дама дарує квіти, а її чоловік соромиться. Уявлення такого взагалі не вміщується у наше світосприйняття. У цьому винні гендерні стереотипи, які глибоко закоренились у нашій свідомості.

Стереотипи – це певні узагальнені уявлення, які часто вживаються до малознайомих соціальних об'єктів (однієї людини, групи людей чи суспільству загалом). Часто вони є хибними або несуть негативний характер. Вони, як і будь-які суспільні думки, постійно зазнають змін. Фундаментом мого дослідження є поняття «гендер», який і до сьогодні є суперечливим у своєму визначенні.

Американський соціолог Е. Гіденс дає таке визначення «гендеру»: «Якщо стать має відношення до фізичних, тілесних відмінностей між жінкою і чоловіком, то поняття «гендер» торкається їх психологічної, соціальної і культурної особливості.

Розмежування статі і гендеру є фундаментальним, так як багато розходжень між жінкою і чоловіком обумовлюються причинами, які не є біологічними за своєю природою. Якщо стать індивіда біологічно детермінована, то рід (гендер) є культурно та соціально заданим. Таким чином, існує дві статі (чоловічий та жіночий) і два роди (мужній і жіночий)»[1,с.153]. Наш мозок влаштований таким чином, що він все класифікує, що трапляється йому у повсякденному житті, приписуючи певні якості. Наприклад, молодій, вродливій, вільній дівчині, якій вже за 20 років, «давно пора заміж і народжувати дітей». А якщо тобі взагалі за 25 років і ти незаміжня, то ти чуєш від знайомих - «з тобою взагалі щось не так, а час спливає». А це стереотип, неписані закони та правила, які, нібито, слід дотримуватись. Наведу приклади, загальних гендерних стереотипів українців: 1. Рожевий для дівчаток. На сучасному етапі в Україні побутує дивний стереотип, що дівчинку, з моменту її народження, потрібно одягати виключно в рожевий. До 1918 року всім було байдуже, якого кольору у дітей пелюшки, набагато важливіше було, чи виживе взагалі дитина, чи ні. Але в 1918 році в одній газеті написали

статтю, що рожевий найбільше підходить для хлопчика, а синій, навпаки, для дівчинки. Пояснювалося це тим, що рожевий колір спонукає до мужності і відваги. [Див. 2]

2. На відміну від чоловіків, жінки мають нижчі інтелектуальні здібності, і, як наслідок, нижчу професійну компетентність. Звідси – поширене уявлення про жінок як гірших працівників на відповідальних посадах і в інтелектуальних професіях. Не тільки гендерні дослідження, але й саме життя доводить хибність цього твердження. На сьогодні люди обох статей можуть на рівних демонструвати високі розумові й організаційні здібності. [Див. 3]

3. Чоловіки не плачуть. Теж відомий стереотип. Якщо чоловік плаче, то він втратив контроль над ситуацією і розклеївся. І взагалі, поводить як баба! Але в Стародавній Греції лити сльози означало, що чоловік дуже мужній. Одисей лив сльози, деякі герої лили сльози, а при цьому вони робили подвиги! Сльози не вважалися ганебним явищем. Також плакали і стародавній скандинавський герой Беовульф, і середньовічні лицарі, а особливо любили цю справу самураї. У XIX столітті плач був символом чесності, сили і віри. Ось так все і змінюється. Хлопчика малечку привчають стримувати свої почуття, не плакати (“Ти ж хлопець! Солдат!”). А як писав видатний хірург Пирогов, “Невиплакані сльози змушують плакати внутрішні органи”. То ж ранні інфаркти й інсульти в чоловіків – це прямий наслідок

стереотипного уявлення про “чоловічу нечутливість”. [Див. 3]

4. Українська жінка повинна вміти готувати борщ. Взагалі, у народі неадекватно сприймаються ті жінки, які не готують їжу, тим паче борщ. Такій жінці пророкують самотність протягом всього життя. Але це не суттєвий показник негативного судження про українку. Готувати борщ можна навчитись, а головне – це людяність та жіночність.

Можна дійти до висновку, що гендерні стереотипи можуть змінюватися залежно від соціальних, економічних чи політичних змін, але цей процес відбувається досить повільно [4, с. 342]. Стереотипи мають тенденцію рано засвоюватися і змінюватися з великою складністю. В даний час стереотипи є невід’ємним елементом повсякденного життя.

Навіщо ми їх створюємо? Адже, кожна ситуація індивідуальна, а людина – унікальна. В українців такий менталітет, що ми боїмося помилитися. Тобто, ми намагаємося уникнути помилок, слідуючи шаблонам. А якщо помиляємося, то виправдовуємо себе тим же шаблоном. Нам слід навчитись слухати себе, а не піддаватись впливу гендерних стереотипів, якщо ми хочемо бути щасливими. Дана тема дослідження є досить цікавою та актуальною. Проте у сучасному суспільстві панують стереотипи минулого. Малодослідженим є питання виникнення гендерних стереотипів на сучасному етапі, їх відмінність у містах та периферії, тощо.

Література

1. Гидденс Э. Социология / Э. Гидденс // Пер. с англ.; науч. ред. В. А. Ядов; общ. ред. Л. С. Гурьевой, Л. Н. Посилевича. – М. : Эдиториал УРСС, 1999. – 703 с..
2. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://pobachte.com/гендерні-стереотипи-про-жінок-які-кол/>
3. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://slavutajournal.com.ua/archiv-nomeriv/slavuta-vipusk-4-5-2011/genderni-steretotipi-v-suchasnomu-ukraïnskomu-suspilstvi/>
4. Смелзер Н. Социология: пер. с англ. / Н. Смелзер. – М. : Феникс, 1998. – 688 с..

УДК 347.2:340.134(477)

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПРАВА ВЛАСНОСТІ ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ

Апостол І. І. – студент 4 курсу.

Науковий керівник – викладач Колесник О. В.

Вінницький коледж економіки та підприємництва ТНЕУ

В наш час новації складають більшу частину людського життя. Новації вже стають вигідним товаром, тому що їх можна на певних умовах передавати для використання іншим людям чи навіть продавати. Це часто призводить до виникнення правопорушень у сфері інтелектуальної власності, тому вона потребує охорони та захисту.

Саме цій проблематиці була присвячена тема моєї статті, головна мета якої - узагальнення вже існуючих точок зору науковців щодо охорони та захисту авторського права.

Ключові слова: Автор, авторське право, інтелектуальна власність, інтелектуальна діяльність, майнові права, немайнові права.

Проблематика захисту та охорони авторського права є невирішеною, оскільки спроможність забезпечити належну охорону прав інтелектуальної власності є сьогодні одним із основних показників

цивілізованості суспільства, гарантією економічного та соціального розвитку будь-якої країни та необхідною умовою для зайняття нею належного місця у світовому співтоваристві. Забезпечення такої охорони можливе лише за наявності відповідної нормативно-правової бази, що адекватно відображала б існуючі реалії як в економічному, так і в суспільному житті держави. Конституція України гарантує свободу літературної, художньої, наукової та технічної творчості. Кожен громадянин України має право на результати своєї інтелектуальної, творчої діяльності. Ніхто не може використовувати їх без його згоди, за винятками, встановленими законом. [1]

Джерелами авторського права окрім ЦК України є Закон України "Про авторське право і суміжні права" та низка міжнародних договорів, зокрема, Бернська конвенція з охорони літературних та художніх творів (1886), Всесвітня (Женевська) конвенція про авторське